ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV
NA WIELKI POST 2026

„Chodźmy razem w nadziei" (por. Rz 5,5)

Drodzy Bracia i Siostry!

Z pokutą i modlitwą rozpoczynamy drogę Wielkiego Postu, czasu łaski i nawrócenia, w którym Kościół zaprasza nas do odnowienia serca, abyśmy mogli z radością przeżywać misterium Paschy Pana. W tym roku chciałbym zaprosić wszystkich wierzących do wspólnej refleksji nad nadzieją, która nie zawodzi (por. Rz 5,5), ponieważ jest zakorzeniona w miłości Boga rozlanej w naszych sercach przez Ducha Świętego.

Wielki Post jest drogą. Jest to droga nawrócenia, droga oczyszczenia, droga powrotu do Boga. Jest to także droga wspólnotowa: nie idziemy sami, ale jako Lud Boży, jako bracia i siostry, którzy podtrzymują się wzajemnie w wierze, modlitwie i miłości.

W świecie naznaczonym niepewnością, konfliktami i podziałami, chrześcijańska nadzieja jawi się jako światło, które rozprasza mroki zwątpienia. Nie jest ona optymizmem powierzchownym ani ucieczką od trudności, lecz głęboką ufnością, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i że historia, mimo swoich dramatów, pozostaje w Jego rękach.

1. Nadzieja zakorzeniona w krzyżu

W centrum naszej nadziei stoi krzyż Chrystusa. To właśnie z krzyża rodzi się życie nowe; z ofiary miłości wypływa zbawienie świata. Wielki Post prowadzi nas ku kontemplacji Tego, który „umiłował nas i samego siebie wydał za nas" (por. Ef 5,2). Patrząc na krzyż, uczymy się logiki daru, przebaczenia i pojednania.

Chrześcijańska nadzieja nie usuwa cierpienia, lecz przemienia je od wewnątrz. Uczy nas dostrzegać sens nawet tam, gdzie po ludzku widzimy jedynie stratę i porażkę. Krzyż jest drzewem życia, które rozkwita w sercu świata.

W tym czasie pokuty jesteśmy wezwani, aby odnowić nasze zaufanie do Boga, oddając Mu nasze lęki, nasze grzechy, nasze słabości. Tylko serce skruszone i pokorne może przyjąć dar odkupienia.

2. Nawrócenie jako droga wspólnotowa

Wielki Post nie jest doświadczeniem indywidualistycznym. Nawrócenie ma wymiar wspólnotowy i społeczny. Jesteśmy odpowiedzialni jedni za drugich. Grzech ma zawsze konsekwencje, które ranią wspólnotę; podobnie dobro buduje i umacnia więzi między nami.

Dlatego zachęcam was, abyście w tym czasie podejmowali konkretne gesty pojednania: w rodzinach, w parafiach, w miejscach pracy. Niech modlitwa, post i jałmużna staną się wyrazem naszej gotowości do przemiany życia.

Post uczy nas wolności serca. Jałmużna otwiera nas na potrzeby ubogich. Modlitwa przywraca nam właściwą relację z Bogiem. Te trzy drogi prowadzą do jednej rzeczywistości: do miłości, która jest pełnią prawa.

3. Nadzieja wobec wyzwań współczesności

Nie możemy zamykać oczu na dramaty naszych czasów: wojny, przemoc, niesprawiedliwość społeczną, kryzysy humanitarne, ubóstwo i wykluczenie. Wielu naszych braci i sióstr doświadcza cierpienia, które wydaje się nie mieć końca.

W obliczu tych wyzwań chrześcijanin jest powołany, aby być świadkiem nadziei. Oznacza to konkretne zaangażowanie na rzecz pokoju, sprawiedliwości i godności każdej osoby ludzkiej. Oznacza to również odwagę sprzeciwienia się logice przemocy i nienawiści.

Niech Wielki Post stanie się dla nas czasem solidarności. Niech nasze wspólnoty będą miejscami, gdzie każdy może doświadczyć przyjęcia, wsparcia i braterskiej miłości.

4. Nadzieja, która rodzi się z modlitwy

Modlitwa jest oddechem nadziei. Kiedy człowiek się modli, uznaje, że nie jest sam i że jego życie jest podtrzymywane przez miłość większą niż jego własne siły. W ciszy serca uczymy się słuchać Boga, który przemawia do nas w swoim Słowie.

Zachęcam was, abyście w tym Wielkim Poście poświęcili więcej czasu na modlitwę osobistą i wspólnotową. Czytajcie i rozważajcie Pismo Święte. Pozwólcie, aby Słowo Boże było lampą dla waszych kroków i światłem na waszej ścieżce (por. Ps 119,105).

Szczególnym miejscem spotkania z nadzieją jest sakrament pojednania. W nim doświadczamy miłosierdzia, które podnosi, przebacza i daje nowe życie. Nie lękajcie się zbliżyć do konfesjonału: tam czeka na was Ojciec bogaty w miłosierdzie.

5. Jałmużna jako znak braterskiej miłości

Nadzieja staje się wiarygodna, gdy przybiera konkretne oblicze miłości wobec potrzebujących. Jałmużna nie jest jedynie gestem dobroczynności, lecz wyrazem sprawiedliwości i solidarności. Dzieląc się z ubogimi, uznajemy, że wszystko, co posiadamy, jest darem Boga.

Wzywam wspólnoty chrześcijańskie, aby w tym czasie szczególnie zatroszczyły się o osoby samotne, chore, starsze, migrantów oraz tych, którzy znaleźli się na marginesie społeczeństwa. Niech nikt nie czuje się zapomniany.

6. Post jako droga wolności

Post nie jest celem samym w sobie, lecz środkiem do oczyszczenia serca. Rezygnując z czegoś dobrego i godziwego, uczymy się panowania nad sobą i otwieramy przestrzeń dla Boga i dla bliźniego.

W kulturze nadmiaru i konsumpcjonizmu post staje się znakiem sprzeciwu wobec logiki egoizmu. Uczy nas umiarkowania, wdzięczności i prostoty życia.

Niech nasze wyrzeczenia nie będą tylko zewnętrznym gestem, ale prowadzą do prawdziwej przemiany serca.

7. Wspólnota pielgrzymów nadziei

Kościół jest wspólnotą pielgrzymów, którzy idą razem ku pełni życia. W tej drodze towarzyszy nam Chrystus, który jest „drogą, prawdą i życiem" (por. J 14,6). On jest naszą nadzieją.

Nieśmy nadzieję światu, który często wydaje się zagubiony i zniechęcony. Czyńmy to poprzez świadectwo wiary, poprzez miłość, która przebacza, i poprzez służbę, która buduje jedność.

Drodzy Bracia i Siostry!

Wielki Post prowadzi nas ku radości Paschy. Jest to czas łaski, w którym Pan daje nam możliwość odnowienia życia i umocnienia nadziei. Nie zmarnujmy tej okazji.

Prośmy Maryję, Matkę Nadziei, aby towarzyszyła nam w tej drodze nawrócenia. Ona, która wiernie trwała pod krzyżem i oczekiwała w ciszy poranka zmartwychwstania, niech uczy nas ufności nawet wtedy, gdy wszystko wydaje się pogrążone w mroku.

Niech Duch Święty rozpali w naszych sercach ogień miłości, abyśmy mogli być świadkami nadziei w świecie spragnionym światła i pokoju.

Z serca wam błogosławię i zapewniam o mojej modlitwie.

Watykan, dnia 5 lutego 2026 roku

LEON XIV